

[Handelsministeren.]

det hele gøres, fordi der er risiko. Men det, jeg har sagt, er, at indtil nu har de betalte eksportpræmier dækket risikoen, ja, de har endda mere end dækket risikoen. Om de skal blive ved med det, er et spørgsmål; meningen er, at ordningen skal hvile i sig selv, og indtil nu har risikoen altså ikke været større, end at tabene har været mindre end præmierne.

Det ærede medlem har to gange sagt, at der i den nugældende lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser er stillet 800 000 kr. til rådighed til erhvervsfremmende foranstaltninger. Normalt vil jeg ikke give mig af med at rette trykfejl, men da der nu er blevet rettet en trykfejl hos mig, kan jeg ikke lade være med alligevel at gøre det her. Der står 1 million; den er senere ved aftale sat ned, så det i praksis kun er 800 000 kr. Det er altså ikke 800 000 kr., der er sat ned til 500 000 kr., men 1 million, der er sat ned til 800 000 kr. Det er underordnet. Hvad der derimod ikke er helt underordnet, er den betragtning, det ærede medlem var inde på vedrørende nationalbanken, og om nationalbanken gav noget til dette formål. Jeg kunne ikke undgå, dengang jeg hørte det ærede medlems første indlæg, at få det indtryk, at det ærede medlem tænkte sig, at det var selve eksportkreditterne, der skulle kunne tære på nationalbanken. Der vil jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at dette er ikke tilfældet, og hensigten er heller ikke, at det i fremtiden skal være tilfældet. Hensigten er, at præmierne skal dække risikoen. Det kan de selvfølgelig ikke for hvert enkelt år — det er heller ikke meningen — men i det lange løb.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde, at det ikke var selve eksportkreditterne, det drejede sig om, men derimod de årlige ydelser. Ja, for så vidt det er dem, der tænkes på — det indtryk fik jeg ikke i første omgang — så kan der være noget om det. Det er penge, der skal gives ud, men det er tanken, at de skal holde sig inden for en normal forrentning af den fond, der stilles til rådighed, og denne fond er ikke længere på 17-18 mill. kr., men på ca. 220 mill. kr. En normal forrentning af 220 mill. kr. bliver vel en god halv snes millioner kroner, og dermed er tilkendegivet,

i hvilket niveau man tænker sig, at disse årlige ydelser skal være. Derimod tror jeg egentlig, det er ganske værdifuldt, at der ikke fastlægges et bestemt beløb hvert år. Vi må ikke glemme, at med hensyn til produktivitetsfremmende og måske navnlig eksportfremmende foranstaltninger kan der være en enkelt indsats, der koster mange penge et enkelt år, og andre år er der ikke tale om sådanne planer. Jeg vil gerne tilføje, at jeg venter ikke, at man nu med ét slag for de eksportfremmende foranstaltningers vedkommende skal springe op fra den ene million kroner til 5-6-7 mill. kr., eller hvad det havner i. Jeg regner med, at de vil blive givet ud på en fornuftig måde. Men der skal være en ramme, som giver mulighed for, at det kan vokse op. Jeg ved ikke, om der er brug for noget mere, end tilfældet er i dag.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er ikke tanken, at handelsministeren ene-vældig skal kunne disponere over disse penge. Det skal ske i samråd med de forskellige udvalg, der skal nedsættes, og hvori næringslivet skal være repræsenteret. Det er endvidere selvfølgelig sådan, at budgettet for denne fond som for enhver anden af statens fonds skal optages på finansloven; det bliver således det høje ting, der kommer til at tage stilling til den ramme, inden for hvilken disse penge skal udbetales. Hvor snæver eller hvor vid en ramme der vil komme ind i finansloven, kan jeg ikke sige i dag. Det vil i praksis blive afgjort af finansudvalget.

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg finder, det er rigtigt, at vi må se på alt dette i en større sammenhæng, for det hænger sammen med de andre love, der er en forberedelse til tilslutningen til de syv. Når det ærede medlem hr. Weikop ønskede, at jeg havde meget kit i lommen til at holde sammen på liberaliseringsforslagene, vil jeg sige, at jeg håber, jeg har kit, men jeg er ikke sikker på, at jeg har nok. Jeg håber, at det ærede medlem hr. Weikop går rundt med noget kit — jeg ved, at det ærede medlem ligesom jeg mener, at liberaliseringen bør være yderst omfattende — og at det ærede medlem vil anvende sit kit inden for sit parti.

Hermed sluttede forhandlingen.